

Y si, como decimos, nuestro comportamiento va a resultar una consecuencia de ese entorno, no será una gran cosa la aportación que nosotros podremos darle, de acuerdo con nuestra exposición. Parece que no tendríamos que preocuparnos gran cosa en esta reflexión, si es que el entorno va a jugar un papel tan importante, como el, que estamos seguros, va a jugar. Pero si meditamos profundamente, hemos de percatarnos que el entorno ha cambiado mucho, algo así como si pasáramos de un clima seco a uno húmedo, o de uno cálido a uno frío, y es por ello que hay que reflexionar y estudiarlo, a fin en primer lugar de adaptarnos a él, para poder "vivir en él", rendir para él y que además él nos rinda a nosotros; a fin de que resulte una simbiosis y no una parasitosis en ningún sentido, pues en las parasitosis siempre se tratará de erradicar al perjudicador, sea el que sea, mientras que en las simbiosis siempre habrá dos estructuras interesadas en mantenerlas.

Y en nuestro caso, son dos factores: uno es la tecnología con sus enormes avances tecnológicos, y otro la sociedad en que estamos inmersos, la que como tal y políticamente nos ha evolucionado. Y el resultante es que nosotros, como estructura dentro de esa sociedad tecnológica y política, con todas sus consecuencias, es en la que tenemos que actuar y con la que tenemos que colaborar, y hemos de percatarnos que es distinta y que exige distinto de nosotros, ni mejor ni peor, pero distinto y ese distinto o bien somos capaces de dárselo o bien prescindirá de nosotros y buscará quién se lo dé...

Por nuestra pervivencia, nuestra superación, nuestra adaptación y nuestra colaboración, meditemos y reflexionemos.

J. D. ESTEBAN

ft

~~LA SANITAT A CATALUNYA - ELS VETERINARIS~~
~~ESTUDIS DE LA GENERALITAT~~

Recientemente (marzo de 1980) y por el "Comitè de Direcció del Mapa Sanitari", se elaboró un estudio muy interesante sobre los Servicios Sanitarios existentes en Catalunya, del cual transcribimos íntegramente el capítulo dedicado a los Servicios Veterinarios.

ELS VETERINARIS

Els professionals veterinaris aconpleixen la doble tasca de foment ramader i de Salut Pública Veterinària, i llurs funcions són les esmentades a continuació agrupades en tres apartats bàsics: a) Produccions i indústries pecuàries; b) Tecnologia alimentària i c) Salut Pública Veterinària.

Examinem les funcions de cada un d'ells:

a) Produccions i Indústries pecuàries.

Comprèn la cura dels animals des de llur selecció genètica, llur correcta alimentació, llur explotació racional, la cura de llur salut, fins a llur transformació final com a aliment per a l'espècie humana en perfectes condicions sanitàries.

Abraça:

1. Millora i selecció animal
2. Alimentació animal
3. Medi ambient i maneig
4. Pinsos compostos i productes dietètics per a l'alimentació dels animals
5. Productes zoosanitaris
6. Indústries subsidiàries i derivades
7. Sanitat Animal. Epizooties, control i estadístiques
8. Estructures de producció animal.

b) Tecnologia Alimentària.

S'ocupa de la transformació, elaboració i manipulació dels productes d'origen animal i vegetal, destinats a l'alimentació de l'home (carn, llet i ous, peix, vegetals i altres aliments de consum humà).

c) Salut Pública Veterinària.

Comprèn un nombre d'activitats amb les quals la professió veterinària participa en la prevenció i manteniment de la salut humana.

En els aspectes dels animals per al consum humà, exerceix un control d'higiene i qualitat en la producció, locals i magatzems, transport, manipulació, emmagatzematge i tot el cicle de comercialització.

És preocupació important tota la problemàtica de contaminació del medi ambient, tant centrífuga, com centrípeta, així com les malalties transmissibles (antropozoonosi), en íntima connexió amb la funció veterinària en el terreny de les epizooties.

Segons dades de l'INE, el nombre de veterinaris a Catalunya es distribueix a nivell provincial com indica la taula següent:

VETERINARIS COL·LEGIATS		DISTRIBUCIÓ PROVINCIAL
BARCELONA	342	47,7%
GIRONA	128	17,8%
LLEIDA	138	19,3%
TARRAGONA	108	15,1%
CATALUNYA	716	100

Font: "Estadísticas de profesionales sanitarios" INE 1974-75. Elaboració pròpia.

Els Veterinaris catalans representen el 9,5 per cent del total de veterinaris col·legiats a nivell de l'Estat espanyol, mentre que les necessitats a Catalunya poden considerar-se superiors.

En primer lloc, cal destacar la importància de la ramaderia a Catalunya, que representa el 56 per cent del P.N.B. agropecuari i que queda reflectida en les xifres del cens de 1976, agregant que ocupa també el primer lloc en la producció d'ous i el tercer en la producció lletera a Espanya.

L'organització de la sanitat veterinària està basada en l'existència de partits que estan a càrrec d'un veterinari titular; dels 214 existents actualment, 76 estan a la província de Barcelona (*), la qual cosa representa el 35 per cent en la zona més poblada, mentre que a Lleida, la menys poblada però amb major quantitat de bestiar, hi ha 54 partits, que són el 25 per cent del total.

La distribució de veterinaris titulars manté relació directa amb els partits veterinaris, són per tant a Barcelona el 38 per cent del total, encara que són el nombre més petit en relació a la població; a Lleida succeeix el contrari, ja que tenen el nombre de veterinaris més petit en xifres totals, però el major en relació a la població. Considerant la quantitat de bestiar, a Lleida hi ha molts menys veterinaris titulars que en les altres províncies. Són també Barcelona i Lleida les províncies que tenen major quantitat de veterinaris col·legiats amb 342 i 138 respectivament (108 a Tarragona i 128 a Girona).

L'anàlisi superficial del sector fa pensar que el recurs humà està distribuït equilibradament, encara que indica algunes diferències operatives, ja que a certes zones s'emfasitzarà l'activitat pecuària i de sanitat animal mentre que en d'altres serà prioritària la Salut Pública.

PARTITS VETERINARIS

	QUANTITAT	PERCENTATGE	POBL./PART.	BESTIAR/PART (1)
BARCELONA	76	35,5	34.692	12.056
TARRAGONA	35	16,5	13.719	10.083
GIRONA	49	23,0	8.873	13.507
LLEIDA	54	25,0	6.624	22.010
CATALUNYA	214	100,0	18.270	14.578

(1) Sobre el cens de bestiar boví no s'ha aplicat cap factor de correcció que reflecteixi l'atenció que requereix.

(*) En totes les dades referides a la població de Barcelona, es considera la província, exceptuant els 1.800.000 habitants de la ciutat.

VETERINARIS TITULARS

	QUANTITAT	o/o	HABITANTS/ VET. TIT.	BESTIAR/ VET. TIT.	ESCORXA- DORS/ VET. TIT.	INDÚS- TRIES
BARCELONA	99	38	26.632	9.255	2,6	19
TARRAGONA	44	17	10.913	8.020	2,4	15
GIRONA	59	23	7.369	11.218	2,5	16
LLEIDA	58	22	6.167	20.492	3,0	7
CATALUNYA	260	100	15.036	11.998	2,6	15

CENS RAMADER DE CATALUNYA (any 1976)

ESPÈCIE	CENS CATALUNYA	CENS ESPANYA	LLOC ESCALA REGIONAL
BESTIAR BOVÍ	515.000	7.437.693	Segon
BESTIAR PORQUÍ	3.990.000	9.368.000	Primer
BESTIAR DE LA LLANA	2.346.000	19.862.501	Segon
AVIRAM	62.700.000	159.794.718	Primer
CONILLS	6.613.886	22.688.935	Primer

CENS DE BESTIAR

	BOVÍ	DE LLANA	PORQUÍ	CABRUM
BARCELONA	96.277	110.616	709.366	7.891
TARRAGONA	9.525	81.937	234.460	10.690
GIRONA	124.373	115.696	421.789	3.388
LLEIDA	65.193	351.742	771.615	6.333
CATALUNYA	295.368	659.991	2.137.230	28.302

ESCORXADORS MUNICIPALS I ESCORXADORS FRIGORÍFICS

	ESCORXADORS MUNICIPALS	ESCORXADORS FRIGORÍFICS	ESCORXADORS AVIRAM	MAGATZEMS FRIGORÍFICS
BARCELONA	58	15	51	133
TARRAGONA	80	4	11	12
GIRONA	50	16	15	68
LLEIDA	57	5	8	108
CATALUNYA	245	40	85	321

MAGATZEMS INDÚSTRIES

	MAGATZEMS PROD. CÀRNICS	FÀBRICA EMBOTITS	INDÚSTRIA LÀCTICA	INDÚSTRIES DEL PORC MENORS
BARCELONA	43	116	9	1.880
TARRAGONA	13	8	3	650
GIRONA	7	102	10	932
LLEIDA	2	27	6	421
CATALUNYA	65	253	28	3.883

És evident que Lleida, essent la província menys poblada, és la zona ramadera per excel·lència, mentre que Barcelona, superpoblada i de consum elevat, concentra escorxadors, frigorífics, magatzems i indústries. S'haurà doncs d'avançar en el futur en la delimitació de les diferents problemàtiques establertes en cada zona a fi d'obtenir una bona distribució dels recursos humans en funció de la problemàtica.

Els escorxadors, magatzems i indústries sotmeses al control dels veterinaris són tan nombrosos (com s'observa en les taules anteriors) que superen les possibilitats d'un control racional per part d'un sol professional, fenomen agreujat per la complexitat que ha adquirit la indústria alimentària, que supera en molt les possibilitats de control amb l'escassetat de recursos tècnics dels quals poden disposar aïlladament els veterinaris titulars.

Atès que els àmbits d'actuació de la veterinària de Salut Pública són fonamentalment les antropozoonosis i les toxiinfeccions alimentàries, i que tant l'una com l'altra només poden ésser degudament previngudes amb actuacions canalitzades pel laboratori de Salut Pública, és òbvia la presència d'aquesta professió en el laboratori esmentat.

JUICIO CRITICO

El citado y magnífico estudio transcrito en esencia íntegramente, aún cuando muy resumido, expone las funciones veterinarias, en especial las correspondientes a Sanidad Veterinaria, no detallando las que se ejercen en la Conselleria de Agricultura, Ramaderia y Pesca.

Séanos permitido felicitar a los autores del citado informe, por el gran interés que tiene todo su contenido para la profesión veterinaria.

No obstante, algunos de sus datos, son ya anticuados, seguramente por proceder de fuentes ya de hace varios años.

Así en el primer cuadro, en que hace referencia al número de Veterinarios Colegiados, debemos señalar que en 1981 existen ya más de un 50 por ciento de los que figuran en el citado informe; pasando a ser el citado cuadro como sigue:

	Veterinaris col·legiats	Distribució provincial
Barcelona	530	49,3%
Girona	185	17,2%
Lleida	232	20,9%
Tarragona	138	12,6%
	<u>1085</u>	

En cuanto a los demás cuadros, es probable que por partir de datos de hace algunos años, también haya grandes diferencias en algunos apartados, en especial en el que hace referencia a "Escorxadors municipals", ya que su número ha disminuído sensiblemente.

También en el cuadro que hace referencia a Veterinarios Titulares, en algunas de sus columnas habría que hacer jugar también el número de Veterinarios no Titulares existentes en Catalunya y que es muy numeroso (más del triple del número de Veterinarios Titulares).

Confiamos en que la Generalitat de Catalunya, con la ayuda y colaboración de los Colegios Provinciales Veterinarios de Catalunya pueda rápidamente actualizar y ampliar el citado informe.

J. ROCA TORRAS

EN LA MUERTE DE JOHN LENNON

La muerte de John Lennon me ha causado un cierto impacto, más que por el hecho de su violencia, de su estupidez y falta de lógica, por la dimensión de un personaje, que, como tal, yo desconocía. Los titulares de prensa, la dedicación de portadas en revistas de tal internacionalidad como el "Time" o "Newsweek", reservadas a acontecimientos o personajes de primerísima fila, me sorprendió sobremedida, y todo ello, porque yo desconocía la verdadera dimensión del personaje.

John Lennon, para mí, no era más que un Beatle, y eso lo sabía porque me lo habían dicho, así como sabía la existencia de ese grupo inglés, revolucionario de una música de una época que no era ya la mía, pero que debió causar un gran impacto y marcó un hito importante en el camino de la música, impacto que debió de ser muy grande por cuanto fueron condecorados por la reina de Inglaterra. Los "Beatles" yo los recuerdo como jovencitos melenudos que enardecían multitudes de gentes jóvenes doquier actuaban. Para mí, eran en ese campo de la música, como el Cordobés en el de los toros.

Cuando alguien importante muere, y más aún si lo es de forma violenta, y ese alguien ocupó primeras páginas en prensa en alguna ocasión, es evidente que los medios informativos hacen una apología de su persona y se le rinde ese tributo del recuerdo. Pero es que en esta ocasión, ese tributo resultaba desmesurado para lo que yo sabía o me sonaba del personaje. Es ahora, cuando me he percatado de que el personaje fue un auténtico líder de la paz, siendo esta faceta la que me ha movido a meditar sobre el mismo y a coger la pluma para también recordarle y rendirle homenaje de adhesión y admiración.